

Budapeşte, 2. 3. 1962.

Sayın Profesör,

Satırlarımla rahatsız ettiğim için özür dilerim. Mektubumun amacı: bir iki ufak tefek konuda bilgi vermektir. Umarım sizin ve Ailenizin sağlığı yerindedir. Sizlerden iyi haberler alırsam sevinirim.

Birkaç gün önce Sofya'ya kısa bir ziyaret yaptım. Sadece beş gün kaldım, fakat dost ve meslektaşlar ile bilimsel yenilikler konusunda görüş alış verişinde bulunmak için bu kadarı da yeter. En önemlisi: Sayın Profesör'e herkesin çok selamı var. Önceki mektubumuzda da yazdığım gibi, gelmenizi, sizinle görüşmeyi, oradaki tarihçilerle tanışma fırsatını dört gözle beklerler. Sizin için birkaç ayrı basım da aldım, bunları benimkilerle birlikte ileteceğim.

Budapeşte'den bir isteğiniz olursa çok sevinirim, çünkü bana yaptığınız iyiliklere karşılık vermek isterim: Gönderdiğiniz kitapları her gün kullanıyorum, kullandıkça her seferinde sizi minnetle anıyorum. Gazete şeklinde yayımlanan kitap rehberimizi bilmem tanıyor musunuz. İçinde yeni çıkan bütün bilimsel ve edebi kitaplar yer alır. İsterseniz Sayın Profesöre sevinerek devamla gönderirim. Bu konuda ve diğer isteklerle ilgili cevabınızı beklerim.

Geçenlerde Profesör Zajanczkowski Budapeşte'den geçti. Çok şükür önceden haber verdiği için istasyonda onunla bir saat kadar sohbet edebildim. Size selamlarımla küçük bir şise erik rakısını gönderdim. Türkçe söylenmesi daha uygun: *güle güle içmenizi rica ederim*.

Çalışmalarım yolunda. Halen iki kitap üzerine çalışmaktayım, umarım her ikisini daha bu yıl matbaaya verebileceğim. Birkaç makalem geçenlerde çıktı, birkaçı da çıkacak. Umarım bunlardan ayrı basımlar gönderebilirim. Tarihe karşı sadakatsız değilim, geçen sefer anlattığım konular üzerinde çalışmaktayım. Bu işlerin de basılı neticeler getireceğini ümit ederim.

Mektubuma son verirken Ailenize tekrar sağlıklılar, size de sıhatte hoş ve başarılı çalışmalar dilerim.

Saygılarımla

György Hazai